

DISCURS FAMÍLIES ALUMNAT DE 6È

PROMOCIÓ 2014-2023

Benvinguts i benvingudes a la festa de graduació dels alumnes de la promoció 2014-2023.

Abans de començar, volem dedicar aquestes paraules, en memòria d'Isabel Jiménez Pérez, qui va ser directora dels inicis dels nostres nens i nenes. Un petó al cel.

Tot va començar, fa 9 anys, quan les nostres petites i petits, es van convertir en sols i en llunes, els astres que fan que existeixi el nostre planeta, i ells i elles, també són qui donen vida a aquest petit planeta, anomenat, escola Can Serra.

Un món nou, un món per descobrir, un planeta habitat per éssers estranys, que parlaven en un idioma que no entenien, que s'apropaven amablement, i amb efecte, que els hi donaven la mà i els abraçaven. Aparentment, un ésser que anaven en to de pau.

Però ells i elles, tenien por i desconfiança, estaven en un planeta desconegut, ple d'extraterrestres!

Els pares i les mares sabien que, per molt dolorós que fos, els seus nens i nenes, havien de conèixer aquest nou món, agafar tota la informació possible i intentar que a l'hora de tornar a casa, els hi poguessin explicar tot el que havien descobert, una de les missions més difícils, ja que sembla ser, que quan els nens i nenes surten de l'atmosfera de Can Serra, pateixen d'una petita amnèsia.

Moments de nervis, de llàgrimes, de patiment, moments inevitables, que la majoria dels pares i mares hem patit quan ens acomiadàvem als matins dels nostres fills i filles.

Estaran bé? S'hauran fet mal? Els vigilaran? L'hauran mossegat? S'haurà menjat tot? Però els que les mares i pares no sabíem, i que més endavant ens n'adonaríem, és que els extraterrestres posaven a l'aire un ambientador que feia que els petits i petites actuessin d'una manera diferent estant a l'escola que a casa.

A l'escola recollien les joguines, es quedaven tranquils asseguts a la cadira, menjaven fruita... encara avui en dia no sabem que porta aquest ambientador.

Els sols i les llunes, cada cop més, se sentien més confiats i confiades en aquell estrany planeta junt amb els seus habitants, que a poc a poc, van començar a apropar-se, a agafar-los de les mans, a fer-los abraçades i fins i tot, a estimar-los, qui ho anava a dir!

Va passar el primer any, sabien que, encara quedava moltíssim per descobrir i aprendre cop més d'aquell meravellós planeta.

Quan va començar el segon anys, es van adonar, que els extraterrestres tenien el poder de transformar-los. De sol i de llunes van passar a ser cavallets de mar i girafes, després indis i índies, pallassos i pallasses, unicorns, mags, exploradors, minerals, pintors i pintores, Disney, científics i científiques.

tge. Mestres entre Mestres.

Van saber que aquests éssers, dins de Can Serra, s'anomenaven professors i professores i que realment tenien una missió igual que ells i elles, compartir tots els seus coneixements, fer-los créixer, ajudar-los quan els necessitaven, acompanyar-los en els moments complicats, ensenyar-los a pensar, a evolucionar, a resoldre problemes. Era i és, un planeta, on tots i totes, tant infants com professors i professores, estan en un continu aprenentatge. Mestres entre Mestres.

Ara, passat nou anys, per als pares i mares han sigut com mesos, ja sabeu el tema de l'espai-temps en l'Univers, ha arribat el moment d'agafar un altre coet per acabar a un altre nou planeta.

I com al principi, estaran desconfiats i desconfiades, amb pors i rodejats d'una altra espècie d'extraterrestres. Però com al planeta Can Serra, a poc a poc, s'aniran sentint més a gust, més segurs i segures, més com a casa.

La missió encara no ha acabat, i han de continuar aprenent i creixent, els pares i mares sabem, que poca informació rebrem d'aquest nou planeta.

Moltíssimes gràcies, éssers d'aquest preciós planeta, professors i professores, monitores del menjador, i tots els marcians que heu fet possible que els nostres fills i filles, hagin après, hagin crescut i s'hagin convertit en uns preadolescents meravellosos.

I com diu aquella mítica pel·lícula de dibuixos, "HASTA EL INFINITO Y MÁS ALLÁ".

Això és un no parar!

Moltíssimes gràcies!